

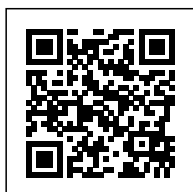

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

380/0

Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jiřího Dolejše a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zástupce předkladatele: Grospič S. a další
Doručeno poslancům: 24. ledna 2019 v 12:17

ZÁKON

ze dne 2019

kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o spotřebitelském úvěru

Čl. I

V § 133 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Roční procentní sazba nákladů nesmí překročit desetinásobek REPO sazby stanovené Českou národní bankou. Překročení stanovené hranice je lichvou.“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Roční procentní sazba nákladů sjednaná přede dnem účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního zákoníku

Čl. III

V § 218 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, odstavec 1 zní:

- „(1) Kdo dá sobě nebo jinému poskytnout nebo slíbit
- peněžité plnění, jehož hodnota, vyjádřená roční procentní sazbou nákladů, překračuje hranici stanovenou zákonem, nebo
 - plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v patrném nepoměru, nebo
 - kdo takovou pohledávku uplatní nebo v úmyslu uplatnit ji na sebe převede, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna občanského zákoníku

Čl. IV

§ 1796 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, včetně nadpisu, zní:

„§ 1796

Lichvářská smlouva a její neplatnost

(1) Za lichvářskou smlouvu je považována taková smlouva, při jejímž uzavírání dá někdo sobě nebo jinému slíbit či poskytnout plnění, jehož majetková hodnota je v patrném nepoměru, jakož i smlouva, která se příčí zákonnému zákazu nebo dobrým mravům.

(2) Lichvářská smlouva je neplatná. Z důvodu neplatnosti je pak každá z obou stran povinna vrátit věc, kterou obdržela k svému prospěchu. Zejména je nutno vrátit vyplacené peníze se zákonnými úroky ode dne přijetí, vrátit předané věci nebo nahradit jejich hodnotu jakou měly v době přijetí, vyplatit přiměřenou náhradu za používání a znehodnocení věci v mezidobí.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Účinnost

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2020.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu

Současná právní úprava lichvy v našem právním řádu je úpravou, která tento problém ve svém důsledku řeší velmi formálně a prakticky ponechává stanovení toho, kdy jde již o lichvu a kdy nikoliv, volně k úvaze soudní judikatuře, která je v dané věci velmi roztržštěná, nejednotná. Tento krok se může jevit jako rozumný, ve skutečnosti však jde proti spotřebiteli, kterého chrání minimálně, ale spíše, paradoxně, chrání lichváře. Judikatura se doposud nedokázala vypořádat s nemravností nejen úroků a roční procentní sazby nákladů (RPSN), ale ani s problémem sankčních plateb.

V současné době je lichva upravena občanským zákoníkem (zákon č. 89/2012 Sb.) jeho ustanovením § 1796. Tato úprava však lichvu nedefinuje, pouze v obecné rovině stanoví kdy a za jakých okolností je smlouva neplatná. Přitom jsou užívány pojmy, které nejsou nejen občanským zákoníkem, ale právním řádem jako takovým, vůbec definovány. Tyto pojmy jsou judikaturou vykládány volně a rozdílně. Je tedy navozen stav, kdy lze jen velmi těžko prokázat, že se jedná o lichvu, která má za důsledek neplatnost smlouvy. Stejně tak lze jen velmi těžko prokázat samotnou neplatnost smlouvy.

Dalším právním předpisem, který se lichvou zabývá, je pak trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb.), kterým je, z hlediska trestněprávního, jeho ustanovením § 218 vymezena skutková podstata trestného činu lichvy. Ta vychází z úpravy provedené občanským zákoníkem. Důsledek je pak ve své podstatě shodný, tedy těžké ba nemožné prokázání spáchání takového trestného činu.

V obou případech se jedná o pojmy rozumová slabost, nezkušenost, lehkomyšlnost, rozrušení, tíseň a hrubý nepoměr.

Na rozdíl od jiných evropských států není našim právním řádem nijak konkrétněji vymezeno, co je považováno za lichvu. Např. z hlediska poskytování úvěrů a jiných finančních půjček, ať již bankovních či nebankovních, nejsou stanoveny procentní omezení úroku nebo maximální procentní hranice RPSN. Jejich překročení je považováno bez dalšího za lichvu. V některých zemích jsou dokonce speciální samostatné zákony zabývající se problematikou lichvy, např. v Polsku je to tzv. protilichvářský zákon.

Lze tedy shrnout, že současný právní stav nelze považovat za uspokojivý, zejména pak ve vztahu ke spotřebiteli, který je stále v nerovném postavení s minimální ochranou, tak z hlediska řešení problému lichvy jako takového.

Odůvodnění navrhované právní úpravy

Navrhovaná úprava má za cíl problematiku lichvy upravit srozumitelněji s vymezením jasných pravidel. V oblasti poskytování spotřebitelských úvěrů a jiných finančních půjček je stanovena maximální procentní hranice roční procentní sazby nákladů. Její překročení je považováno za lichvu. V oblasti občanskoprávní se nově vymezuje, co je považováno za lichvářskou smlouvu. Dochází k vypuštění stávající definice neplatnosti smlouvy a současně jsou stanoveny povinnosti smluvním stranám, týkající se vzájemného vypořádání se v případě neplatnosti smlouvy. V oblasti trestněprávní došlo k úpravě skutkové podstaty trestného činu, která je reakcí na navrhovanou úpravu v oblasti finančních půjček a oblasti občanskoprávní.

Navrhovaná právní úprava zmírňuje současné nerovné postavení smluvních stran a přináší větší ochranu spotřebitele. Navrhovaná úprava výrazně usnadní i soudní rozhodování v předmětných sporech.

Dopady návrhu na státní rozpočet, na rozpočty krajů a obcí

Předkládaný návrh zákona nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, ani rozpočty krajů a obcí.

Soulad s ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy ČR

Předkládaný návrh zákona není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, ani neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána.

Soulad s právem Evropských společenství

Navrhovaná změna není v rozporu s právními akty Evropských společenství.

Další specifikace

Předkládaný návrh zákona nemá dopad na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady a dopady na životní prostředí, ani ve vztahu k rovnosti mužů a žen. Pokud jde o sociální oblast, zde by mohl přinést pozitivní dopady, zejména pak pokud jde o zadluženost obyvatel.

Zvláštní část

K čl. I a II

V současné době je u spotřebitelských vztahů zásadním problémem, že spotřebitel je ve fakticky slabším smluvním postavení. Právní řád neobsahuje ustanovení, jež by spotřebitele chránila, spíše ponechává velký prostor pro smluvní volnost stran. Pokud jde o oblast spotřebitelského úvěru, současná právní úprava neposkytuje jasná vodítka a spotřebitele tak chrání minimálně.

Stávající právní úprava se doplňuje tak, aby bylo zřejmé, kdy se poskytovaný úvěr považuje za lichvu. Tato úprava spočívá ve stanovení maximální procentní hranice roční procentní sazby nákladů (RPSN), přičemž její překročení je považováno jednoznačně za lichvu. Jde tedy o krok, kterým dochází ke zvýšení ochrany spotřebitele.

Nová právní úprava se pak bude vztahovat na spotřebitelské úvěry a jiné finanční půjčky uzavírané po účinnosti nové právní úpravy.

K čl. III

Upravuje se nově trestněprávní úprava lichvy, respektive její skutková podstata, tím, že se doplňuje o peněžitě plnění, jehož výše je procentuálně omezena maximální hranicí stanovenou zákonem o spotřebitelském úvěru. Současně je ze skutkové podstaty vypuštěno jednání pachatele, kterým zneužije něčí rozumové slabosti, tísně, nezkušenosti, lehkomyšlnosti nebo něčího rozrušení k tomu, aby získal plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru. Dochází tak k odstranění vágních pojmů, které nejsou právním řádem blíže definovány a jsou dány volně k výkladu soudní judikatuře, která se však s tímto nedokázala vyrovnat, a to na úkor spotřebitele.

K čl. IV

Navrhovanou úpravou se stávající úprava lichvy v občanském zákoníku mění, především přesnějším a srozumitelnějším definováním lichvy, a současně se příkladmo stanoví povinnosti smluvních stran z titulu neplatnosti takové smlouvy. Pojem „hrubý nepoměr“ je nahrazen pojmem „patrný nepoměr“, což by mělo v oblasti občanskoprávní

soudní judikatuře usnadnit jasné vymezení, co je již lichvou. Napomůže tomu i skutečnost, že za lichvářskou smlouvu je považována smlouva, která se příčí zákonnému zákazu. Tento je jasně vymezen tímto návrhem v zákoně o spotřebitelském úvěru zavedením maximální procentní hranice roční procentní sazby nákladů.

K čl. V

Navrhovaná účinnost dává dostatečný časový prostor jak pro legislativní proces, tak k seznámení se s novou právní úpravou.

V Praze dne 22.1.2019

Předkladatelé:

Stanislav Grospič, v.r.

Vojtěch Filip, v.r.

Jiří Dolejš, v.r.

Hana Aulická Jírovcová, v.r.

Platné znění části zákona s vyznačením navrhovaných změn

Zákon č.

257/2016 Sb.

o spotřebitelském úvěru

ČÁST DEVÁTÁ

ROČNÍ PROCENTNÍ SAZBA NÁKLADŮ

§ 133

Náklady zahrnuté do celkových nákladů spotřebitelského úvěru

(1) Pro účely výpočtu roční procentní sazby nákladů se použijí celkové náklady spotřebitelského úvěru s výjimkou nákladů splatných spotřebitelem v důsledku neplnění některé z povinností stanovených ve smlouvě o spotřebitelském úvěru a jiných nákladů než kupní ceny, které je spotřebitel povinen při koupi zboží nebo poskytnutí služeb zaplatit bez ohledu na to, zda je transakce uskutečněna s využitím spotřebitelského úvěru nebo bez jeho využití, jako jsou zejména správní poplatky spojené se zápisem vlastnického práva do katastru nemovitostí.

(2) Do celkových nákladů spotřebitelského úvěru se dále započítávají náklady na ocenění nemovité věci, je-li pro získání spotřebitelského úvěru nezbytné, a náklady na doplňkové služby, je-li uzavření smlouvy o doplňkové službě povinné pro získání spotřebitelského úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek.

(3) Náklady na doplňkové služby, jako je zejména pojistné, se zahrnují do celkových nákladů spotřebitelského úvěru, s výjimkou případů, kdy

a) je uzavření smlouvy o doplňkové službě nepovinné a

b) v případě nákladů na zřízení nebo vedení účtu zaznamenávajícího platební transakce a čerpání, nákladů na používání platebních prostředků pro platební transakce a čerpání a dalších nákladů spojených s platebními transakcemi, byly náklady na tyto služby samostatně uvedeny ve smlouvě o spotřebitelském úvěru nebo v jiné smlouvě uzavřené se spotřebitelem.

(4) Roční procentní sazba nákladů nesmí překročit desetinásobek REPO sazby stanovené Českou národní bankou. Překročení stanovené hranice je lichvou.

§ 134

Předpoklady výpočtu roční procentní sazby nákladů

(1) Výpočet roční procentní sazby nákladů úvěru je založen na předpokladu, že spotřebitelský úvěr bude trvat po dohodnutou dobu a že poskytovatel a spotřebitel splní řádně a včas své povinnosti.

(2) Jestliže smlouva o spotřebitelském úvěru umožňuje změnu zápůjční úrokové sazby nebo změnu výše plateb se spotřebitelským úvěrem souvisejících, které jsou zahrnuté do roční procentní sazby nákladů, avšak nelze je číselně vyjádřit v době výpočtu, má se pro účely výpočtu za to, že zápůjční úroková sazba a ostatní platby zůstávají neměnné a budou platit do konce účinnosti této smlouvy.

(3) Jestliže smlouva o spotřebitelském úvěru na bydlení umožňuje po počátečním období alespoň pěti let, během něhož je dohodnuta pevná zápůjční úroková sazba, sjednání nové pevné zápůjční úrokové sazby na další významně dlouhé období, zahrnuje výpočet doplňkové ilustrativní roční procentní sazby nákladů uváděné ve formuláři Evropský standardizovaný informační přehled

podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu pouze počáteční období s pevnou zápůjční úrokovou sazbou a má se pro účely výpočtu za to, že na konci období s pevnou zápůjční úrokovou sazbou je zbývající jistina splacena.

(4) V případě potřeby se při výpočtu roční procentní sazby nákladů použijí dodatečné předpoklady uvedené v části 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

**Vybraná ustanovení novel
Čl. II zákona č./2019 Sb.**

Přechodné ustanovení

Roční procentní sazba nákladů sjednaná přede dnem účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

**Zákon č.
40/2009 Sb.
trestní zákoník**

§ 218

Lichva

~~(1) Kdo zneužívá něčí rozumové slabosti, tísně, nezkušenosti, lehkomyšlnosti nebo něčího rozrušení, dá sobě nebo jinému poskytnout nebo slíbit plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru, nebo kdo takovou pohledávku uplatní nebo v úmyslu uplatnit ji na sebe převede, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.~~

(1) Kdo dá sobě nebo jinému poskytnout nebo slíbit

- a) peněžité plnění, jehož hodnota, vyjádřená roční procentní sazbou nákladů, překračuje hranici stanovenou zákonem, nebo**
- b) plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v patrném nepoměru, nebo**
- c) kdo takovou pohledávku uplatní nebo v úmyslu uplatnit ji na sebe převede, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.**

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,

- a) získá-li činem uvedeným v odstavci 1 pro sebe nebo pro jiného značný prospěch,
- b) spáchá-li takový čin jako člen organizované skupiny, nebo
- c) způsobil-li takovým činem jinému stav těžké nouze.

(3) Odnětím svobody na tři léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek, nebo
- b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

Zákon č.
89/2012 Sb.
občanský zákoník

§ 1796

Lichva

~~Neplatná je smlouva, při jejímž uzavírání někdo zneužije tísně, nezkušenosti, rozumové slabosti, rozrušení nebo lehkomyšlnosti druhé strany a dá sobě nebo jinému slíbit či poskytnout plnění, jehož majetková hodnota je k vzájemnému plnění v hrubém nepoměru.~~

Lichvářská smlouva a její neplatnost

(1) Za lichvářskou smlouvu je považována taková smlouva, při jejímž uzavírání dá někdo sobě nebo jinému slíbit či poskytnout plnění, jehož majetková hodnota je v patrném nepoměru, jakož i smlouva, která se příčí zákonnému zákazů nebo dobrým mravům.

(2) Lichvářská smlouva je neplatná. Z důvodu neplatnosti je pak každá z obou stran povinna vrátit věc, kterou obdržela k svému prospěchu. Zejména je nutno vrátit vyplacené peníze se zákonnými úroky ode dne přijetí, vrátit předané věci nebo nahradit jejich hodnotu jakou měly v době přijetí, vyplatit přiměřenou náhradu za používání a znehodnocení věci v mezidobí.
